

ה"ת 25032/08/23 - יעקב דגו נגד תחנת משטרה - לב תל אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 25032-08-23 דגו נ' תחנת משטרה - לב תל אביב

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המבקש: יעקב דגו
נגד

המשיבה: תחנת משטרה - לב תל אביב

החלטה

לפניי בקשה להשבת כלבו של המבקש לחזקתו, לאחר שלטענתו נתפס על ידי המשטרה, הועבר לווטרינר העירוני ומשם לצד ג'.

הבקשה והשתלשלות ההליך

1. בבקשתו עותר המבקש להורות למשטרה להשיב לו את כלבו שנתפס. לטענת המבקש נתפס הכלב שלא כדין, עקב טענות כוזבות לפיהן התעלל המבקש בכלבו.
2. בבקשתו מציין בא כוח המבקש שבזמן שטייל המבקש עם כלבו בשעות הערב ובעת שפנו אליו אנשי משטרה בניסיון לברר טענה לפיה התעלל בכלבו, תקף אותו לעיני השוטרים אדם בשם טום אביב. עוד נטען שכתב אישום, שהוגש כנגד המבקש, בעבירה של התעללות בכלב בוטל לאחורונה.

עמוד 1

3. בנסיבות בהן בוטל כתב האישום עותר המבקש להחזיר לו את הכלב. לטענת המבקש גובלת תפיסת הכלב **"בשערויה"**, עוד טוען המבקש שלאחר שנתפס הכלב הועבר לצד ג' וזאת "בניגוד לדין".
4. בתגובתיה מיום 23.8.23 ומיום 24.8.23 ביקשה המשיבה לצרף את הווטרינר המחוזי כמשיב לבקשה וטענה כי ברור עם הווטרינר המחוזי, ד"ר גלן, העלה שהכלב הובא לכלביה העירונית ביום 11.12.21, **"ניבדק ונימצא כי הוא ללא שבב וללא רישיון והמשמעות כי הכלב מעולם לא היה רשום על שמו של המבקש בתיק ומבחינת הווטרינר לא ניתן לדעת מי בעל הכלב"**. כן טענה המשיבה כי בהתאם לחוק הפיקוח על הכלבים, **"כלב אשר מגיע לכלביה מכל סיבה שהיא ללא בעלים הווטרינר מחוייב להחזיקו למשך 10 ימים ולאחר מכן אם אף אדם לא פונה לבקש את הכלב, יכול הווטרינר לקבל כל החלטה לפי דעתו לגבי הכלב"** וכי בהתאם לכך, ביום 31.1.22 הועבר הכלב לאימוץ.
5. בהחלטתו מיום 4.9.23, לאחר שהוגשה תגובתה של המשיבה התיר כב' השופט ממון לבא כוחו של המבקש להגיש תגובה והעביר את הבקשה לטיפול.
6. בתגובתו טוען המבקש כי תפיסת הכלב נעשתה שלא כדין. לטענתו תפיסת הכלב בהתאם לחוק צער בעלי חיים מחייבת צו של בית משפט וכזה לא ניתן. לטענתו תפיסת הכלב על ידי הווטרינר העירוני נעשתה בניגוד לחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, שכן היה על הווטרינר למסור הודעה בכתב לבעלים של הכלב ובמקרה זה **"חרף העובדה שהווטרינר העירוני ידע במפורש מי בעלי הכלב, פסח על הוראות החוק, לא ידע את המבקש על התפיסה וממילא לא על זכותו לקבל בחזרה את כלבו"**.
7. בדיון שהתקיים ביום 19.9.23 טען בא כוח המבקש, בין היתר, שהכלב נתפס ביום 10.12.21; שכנגד המבקש הוגש כתב אישום ממנו חזרה בה המאשימה והוא זוכה; ושגורלו של המבקש לא שפר עליו **"והוא יוצא אתיופיה, בארץ שהגזענות היא אירוע מכונן"**.
8. נציג המשיבה הסביר שלאחר שהוגשה תלונה, לפיה "נראה המבקש כשהוא מכה **"כלב ברחוב"** הגיע למקום שוטר ובעודם מדברים, התנפל על המבקש אדם שלישי, הכה אותו באגרופו ואמר **"ככה לא מתנהגים לכלב"**. לדברי נציג המשיבה לאחר שהמבקש ואותו אדם שלישי, עוכבו למשטרה, אסף אזרח את הכלב. לאחר שהכלב נמסר ל"**אדם בצער בעלי חיים"**, שהחזיק בו 10 ימים, הועבר הכלב לווטרינר העירוני, שהודיע למשטרה שמכח סמכותו לפי החוק להסדרת הפיקוח על כלבים, בנסיבות בהן לכלב אין **"צ'יפ"** ואינו מחוסן, תפס הוא את הכלב.
9. בדיון שהתקיים ביום 21.9.23 טען נציג המשיבה שיש לדחות את הבקשה ולו מהטעם שהליך ה"**בקשה להחזרת תפוס**" אינו ההליך המתאים בו היה על המבקש לנקוט.
10. בתגובה טען בא כוחו של המבקש שיש לטעמו לעסוק ב"**עוול האיום והנורא שבוצע כלפי המבקש**" וחזר על טענתו לפיה נתפס הכלב שלא כדין והועבר ל"אחר". בא כוחו של המבקש סבור שמלכתחילה לא הייתה כל

סמכות לתפוס את הכלב. כן הוסיף כי בקשת המבקש הוגשה מיד לאחר שהסתיים ההליך המשפטי ובוטל האישום כנגדו.

11. לדברי בא כוח המבקש פנה הוא ביום 18.6.23 לווטרינר העירוני וקיבל מענה - סומן במ/1.

דין

12. לפניי "בקשה להחזרת תפוס", כלבו של המבקש.

13. בא כוח המבקש טען לא אחת בטיעונו שעניינה של הבקשה גזענות כלפי המבקש בהיותו בן העדה האתיופית, טענה חסרת בסיס עובדתי שנטענה בעלמא.

14. אני מוצאת מקום לציין כבר עתה כי בנסיבות בהן אין הכלב מצוי ברשותה של המשטרה ובמצב דברים בו אין אפשרות להורות למשיבה להשיב כלב שאינו מצוי ברשותה דין הבקשה להידחות. עם זאת היו בפיו של המבקש טענות לפיהן נגרם לו עוול, וסברתי שעל מנת שהצדק לא רק יעשה אלא גם יראה, יש מקום לבחון לפחות את חלקן.

15. אין מחלוקת כי הכלב נתפס ביום 11.12.21 וכי נמסר לווטרינר העירוני. לטענת המבקש לא היה רשאי הווטרינר למסור את הכלב לצד ג', כפי שעשה.

16. מ"טופס הסגר" שצורף לתגובתה של המשיבה מיום 23.8.23 עולה שהכלב הגיע לידי הווטרינר ללא שבב. עיון בתיק החקירה מלמד שהמבקש מאשר את העובדה כי לכלב אין "צ'יפ" (בשורה האחרונה להודעתו), מכאן שדומה שבניגוד לטיעונו של המבקש, לא חרגה החלטתו של הווטרינר להעביר את הכלב, לאדם אחר, בהיעדר בעלים, מסמכות. המבקש לא צירף את הווטרינר כמשיב לבקשה, ולשאלתי בדיון שהתקיים ביום 19.9.23 השיב שאין צורך בזימונו. המבקש אף לא צירף לבקשתו כמשיב את מי שמחזיק, נכון למועד הגשת הבקשה, בכלב. בנסיבות אלה גם לו רציתי לברר את טענותיו של המבקש כנגד הווטרינר, לא יכולתי לעשות כן.

17. בהודעתו של המבקש בחקירתו אמר הוא שברשותו "תעודה". אין מחלוקת שהמבקש החזיק בכלב לפני שנתפס, ברם בשום שלב לא הציג המבקש כל מסמך המלמד על היותו הבעלים של הכלב מושא הבקשה.

18. מתשובתו של הווטרינר למכתבו של בא כוחו של המבקש, במ/1, עולה שהכלב הגיע לידיו כש"אינו מסומן" ובהתאם לסעיף 3 למכתב פעל הווטרינר העירוני "למסירתו לאדם אחר אשר קיבל רישיון להחזקתו כדין".

19. כפי שיפורט להלן החוק להסדרת הפיקוח על הכלבים, התשס"ג-2002 (להלן: "**החוק**") קובע מנגנון, לפיו היה על המבקש, לו חפץ בכך, להגיש למנהל, ערר על החלטתו של הווטרינר למסור את הכלב לאחר, ולו רצה להשיג על החלטתו של המנהל היה עליו לפנות לבית המשפט לעניינים מנהליים.

החוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002

20. סעיף 13(א) לחוק מסמיך את הווטרינר העירוני למסור כלב שהגיע לרשותו, בהיעדר בעלים למתקן לאחזקת כלבים: "**נוכח רופא וטרינר עירוני או מפקח כי אין לבעליו של כלב רישיון בר תוקף לפי הוראות חוק זה, או כי כלב מוחזק שלא לפי הוראות חוק זה או שלא לפי תנאי הרישיון, רשאי הוא לתפסו ולהעבירו למאורת הרשות**" (ראו הגדרת "מאורת הרשות" בסעיף 1 לחוק).

21. סעיף 13 (ב) קובע את חובתו של הווטרינר העירוני לתת על כך הודעה לבעליו הרשום של הכלב **היה והכלב מסומן**.

22. סעיף 13 (ה) מסמיך את הווטרינר, (בהתאם לסעיף 6(ה) לחוק) במקרה בו לא היה הכלב מסומן ובחלוף עשרה ימים, למסור את הכלב לאדם אחר, "**אשר קיבל רישיון להחזקתו כדין**". (כאמור בתקנה 7 (1) לתקנות להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ה-2005 (להלן: "**התקנות**"))

23. סעיף 16 לחוק קובע שניתן לערור על החלטות, בין היתר לפי סעיף 13, לפני המנהל כהגדרתו בחוק.

24. תקנה 23 לתקנות קובעת את סמכותו של בית המשפט לעניינים מנהליים לדון בהשגה על החלטתו של המנהל (לו הוגש ערר על החלטתו של הווטרינר למסור את הכלב לאדם אחר). המבקש לא נקט בדרך זו.

סוף דבר

25. במצב דברים בו נראה כי הווטרינר רשאי היה להעביר את הכלב לאחר; בהתחשב בכך שהווטרינר לא היה צד להליך; בהתחשב בכך שהכלב אינו מצוי ברשותה של המשטרה, ובהתחשב בהוראות החוק לרבות התקנות, אין באפשרותי לבחון את טענותיו של המבקש במסגרת ההליך של "בקשה להחזרת תפוס" ואין לי אלא לדחות את

הבקשה.

26. לפיכך הבקשה נדחית.

27. המזכירות תשלח את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, בי"א חשוון תשפ"ד, ב26 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.